

ÍSALP

ÁRSRIT ÍSLÉNSKA ALPAKLÚBBSINS 1992

Fréttapistill

*Umsjón: Magnús T. Guðmundsson
Björn Baldursson og Snævarr Guðmundsson*

Í þessum fréttapistli er fjálað um það helsta sem til tófinda bar á árinu 1992. Eins og árið áður var klettaklifur mun blómlegra en ísklifur þó svo síðastliðið sumar hafi verið frekar vetusamt og kalt. Fremur rölegt var yfir fjallarmennsku innanlands á árinu og engin tíðindi höfum við um alþaferði. Hins vegar fór tveggja manna leiðangur í góða ferð til Pamir í júlí og í ágúst tók Íslendingur hátt í leiðangri þýska alpaklúbbsins til Hindu Kush.

Gróskan er mest í sportklettaklifirun en þar hafa menn verið örlír við að fara nýjar leiðir einkum á klettasvæðinu við Hnappavelli. Nýr innanhúss klifurveggur var tekinn í notkun í World Class á árinu og stórbetir hana æfingaaðstöðu sportklettaklifrara. Nokkrar ferðir hafa og verið farnar á klettasvæði í Evrópu.

FJALLAMENNSKA

ÚTLÖND

Pamír

Þeir Björn Ólafsson og Einar Stefánsson fóru í júlímaðuði til Pamírfjalla í Tadzhikistan. Þetta er reyndar önnur ferð þeirra félaga pangáð en þeir fóru fyrst til Pamír 1989. Gengið var upp í aðalbuðið á 8 dögum en þær eru í 4200 m hæð. Gangan nýttist vel til aðlögunar enda farið yfir nokkur fjallaskörð, tæplega 5000 m há. Eftir nokkurra daga aðlögun við aðalbuðið fóru þeir félagar á Pik of Forth (6298 m). Tók sú ferð two daga en eftir það tóku við nokkrir dagar þar sem ekki gaf á fjöll vegna veðurs. Að því loknu var farið á Korzenevskaya (7105 m). Á fyrsta degi var farið upp í 5300 m, á öðrum degi í 6300 m og á þriðja degi á

toppinn í logni og sólskini og síðan samdægurs niður í aðalbúði. Prátt fyrir rysjtótt veður gerðu Björn og Einar tilraun við Kommunisma (7495 m) en urðu að snúa frá vegna illviðris í 6300 m hæð (sjá einnig grein Björns).

Hindu Kush

Í ágústmánuði tók Ari Trausti Guðmundsson hátt í leiðangri á vegum Pýska alpaklúbbsins á fjallið Istor-O-Nal North (7383 m) í Hindu Hush í Pakistan. Þáttakendur auk hans voru átta. Hópurinn varð að hverfa frá eftir að hafa náð 6900 m en veikindi, erfiðar aðstæður og tímaskortur hrjáði leiðangurinn (sjá grein Ara Trausta).

Nepal

Góuguferðir í Nepal nýjóta vaxandi vinsælda og nú hafa allmargir Íslendingar lagt leið síná þangað í peim tilgangi. Í október stóð Helgi Benediktsson fyrir þriggja vikna góuguferðum Langtang svæðið og voru þáttakendur níu. Hæst var farið í 4300 m hæð en þar veikist einn þáttakandi af hæðarveiki og var fluttur í skyndingu niður í 2500 m hæð. Að öðru leyti gekk ferðin vel og er tekið til þess að enginn fékk í magann, en ræpustingur hefur verið dyggr ferðafélagi margra Nepalfyrara. Þökkuðu þáttakendur snyrtimennsku hins innfædda kokks, auk jógvítaflna sem allir bruddu, hve ferðin var farsæl að þessu leyti.

ÍSLAND

SUÐAUSTRALAND

EKKI voru farnar nýjar leiðir í fjöllunum suðaustanlands ef frá értalin ný leið í Fallastakkanöf. Talsvert var hins vegar um að gamlar og göðar

leiðir væru klifnar. Hér á eftir fer það helsta.

Fallastakkanöf

Um páskana klifu þeir Doug Scott og Snævarr Guðmundsson nýja leið í Nöfnum. Leiðin liggur fremst í stefinu, vinstra megin við eldri leið þeirra, Orgelpíurnar, frá 1985. Leiðin er þrjár spannir, sú neðsta er 5.7-5.8, miðspönnin 5.10 en efsta spönnin er sameiginleg gömlu leiðinni. Lento þeir félagar í myrkri og ísingu efst og þurftu að grafa sig í gegnum hengju efst. Frekar óvanalegur endir á klettaleið!

Karlinn við Kálfafellsdal

Karlinn var klifinn fannaðinn um páskana af Jóni Hauki Steingrímssyni og Guðna Bridge og fer Karlinn þar með að komast í flokk „sigildra“ leiða. Fyr um daginn var farið á Þverártindsegg ásamt Valdimari Harðarsyni og Björgvin Richardssyni.

Pumall

Pann 21. júní var ærið fjölmennt á Þumli en þá fóru 16 félagar í Hjálparsveit Skáta í Kópavogi á tindinn. Farið var frá Skaftafelli á einum degi og tók það hópinn um 19 tíma.

Kirkjan

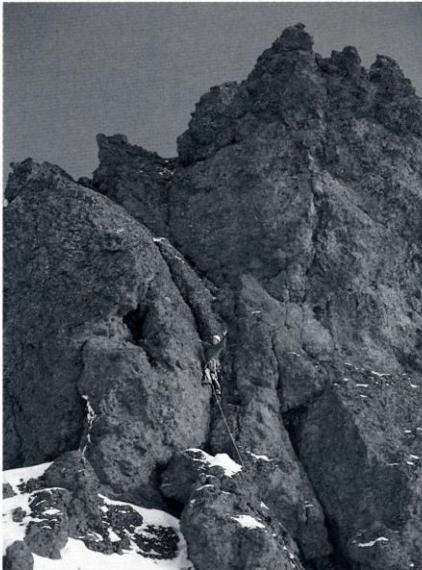
Um páskana fóru Guðmundur Helgi Christensen, Hörður og Hallgrímur Magnússynir auk Páls Sveinssonar á Kirkjuna. Tjaldbúðir þeirra voru undir Svinahrygg og daginn eftir Kirkjuferðina var farið á Hvannadalshnúkum.

Hrútsfjallstindar

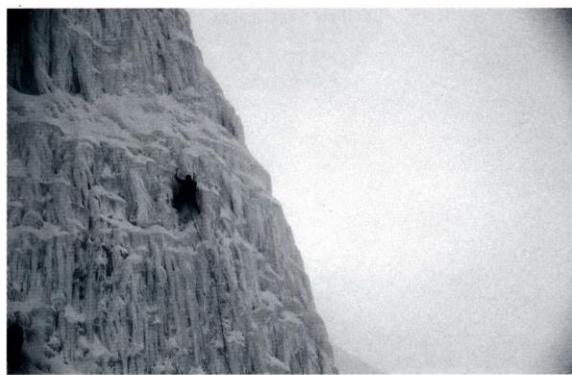
Allir fjórir Hrútsfjallstindarnir voru gegnir á einum degi 21. júní af þeim Önnu Láru Friðriksdóttur, Sn varri

Karlinn upp af Kálfafellsdal. Ljós. Jón Haukur Steingrímsson.

Karlinn. Lagt í klifrið. Ljós. Jón Haukur.

Jón Þorgrímsson í Birkitrénu í Pórisjökli. Ljós. Páll Steinsson.

Guðmundssyni og Torfa Hjaltasyni. Þau fóru hina klassísku leið upp suðurhlíðina frá Svinafellsjöklum. Það gerðu einnig Karl Ingólfsson og Tómas Grónvald en þeir fóru á Háttind og þaðan áfram yfir á Hvannadalshnúk einn daginn í júlímánuði. Þeir létu fyrirberast við Hnúkinn yfir blánóttina en renndu sér síðan niður Vírkisjökulsleidina. Þriðju ferðina á tindana síðastliðið sumar fóru svo Páll Steinsson og Guðmundur Helgi Christensen rétt fyrir verslunarannahelgi. Þeir fóru sömu leið og hinir og eins og fyrsti hópurinn gengu þeir á alla tindana. Á niðurleiðinni gengu þeir yfir Hrafafell, framhjá Efringum og Fremrimönnum og komu niður beint að staðinu við jaðar Svínafellsjökuls. Telja þeir petta góða leið ofan af tindunum.

Vatnajökull

Fyrsta ferðin á fjallahjólum var farin yfir jökulinn í júlí af 6 félögum ISALP. Þóreitir jökulinn endilangan frá Eyjakkjökli og komu niður Tungaájökul. Ferðin fyrir jökulinn tók 9 daga (sjá nánar í grein Haralds hér í blaðinu).

SUÐURLAND

Ingimundur

Fastlega má gera ráð fyrir að ekki hafi fleiri komið á dranginn Ingimund í Eyjafjöllum á einum degi en þegar 15 þáttakendur á námskeiði Landsbjargar í sérhæfðri fjallamennsku klifu hann þann 21. mars.

SUÐVESTURLAND

Esja

Búahamarar

I febrúar klifu Snævarr Guðmundsson og Björn Vilhjálmsson nýja leið upp kverk eina austan við Loka (leið nr. 35). Hún er þrjár spannir (IV/V/III).

Hrútalur

Fregnir eru af tveimur nýjum leiðum í Hrútalnum. Er hvorug í léttari kantinum því báðar eru þær af V. gráðu. Fyri leiðin var farin í mars af þeim Páli Steinssyni og Guðmundi Helga Christensen og hlaut hún nafnið Hrútsaugað. Hún er 100 m löng og byrjar nokkrum metrum austan við

Pjóðleið 3. Fyrst eru 2 fjórðu gráðu ísspannir, síðan löng snjóbrekka sem endar í hengju. Þegar leiðin var fyrst klifin var hún mjög tortryggð. Seinni leiðin var farin af þeim Páli og Helga auk Jóns Hauks Steingrímssonar og heitir hún Klakahöllin (sjá grein Jóns Hauks). Hún var klifin 10. maí og byrjar í stórrí hvelfingu austan við Pjóðigil.

Hvalfjörður

Ný ísleid var farin í Flugugili þann 11. janúar og áttu þar í hlut Jón Haukur, Valdimar Harðarson og Guðni Bríði. Leiðin liggur á milli leiða 24 og 25 í Hvalfjörðarleiðarvísí ISALP. Leiðin er af IV. gráðu og er 70 m löng. Skiptist hún í fjóra stalla og hlaut nafnið Blómabörn.

Skarðsheiði-Heiðarhorn

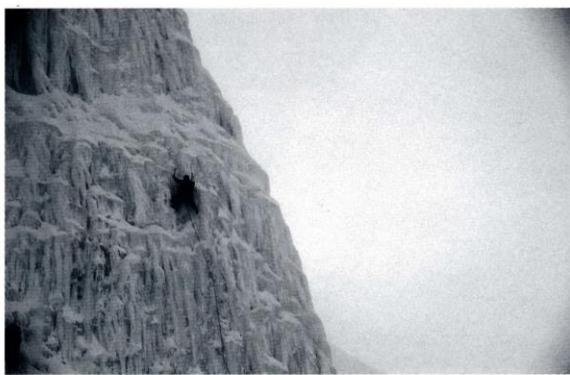
Þeir Páll og Guðmundur Helgi gerðu sér dælt við Heiðarhornið síðastliðinn vetur og klifit þar tvær nýjar leiðir. Önnur leiðin er beint framhald af Jónsgili. Ekki er farið út á eystra rifið heldur er gilinu fylgt upp að hávegnum og hann klifinn. Leiðin

Klettakliffurkeppnin

Þann 28. maí var haldin þriðja klifurkeppni Ísalp í samstarfi við SVFÍ-deildina Fiskaklett í Hafnarfirði. Í forkeppni sem hófst um morguninn spreyttu sig 13 manns og komust 5 efstu í úrlitakeppnina sem haldin var

Norðvesturhlíð Heiðarhorns. Gili til vinstrí er Jónsgil en Axlarbragð liggur upp gili til hægri. Ljós. Páll Steinsson.

Innanhússæfingasport - klettakliffurveggurinn í World Class

Er orðinn jafn langur og orðið hér að ofan ber með sér. Hann var opnaður í mars og er sá veglegasti sem um getur hérlandis. Hæðin er 6 metrar og lengdin 18 metrar. Hlutir veggjarins sluttir fram yfir sig og er hann því mikill hvalreki á fjórum kliffrans. Þar stunda menn aefingar af kappi enda útsýnið ótrúlega gott (fögur er hlíðin!?).

Eftir hádegi. Sigurvegarar úr síðustu keppni áttu tryggt seti í úrlitakeppninni svo alls voru þar 8 keppendur. Kept var í tveimur leiðum og bar Björn Baldursson sigur úr býtum en í öðru seti var Stefán S. Smárason og þrója Ármá Birgisson. Veg og vanda af keppninni höfðu Páll Steinsson og Guðjón Snær Steindórsson. Áhorfendur voru um 80 talsins.

AUSTURLAND

Hnappavallahamarar

Þetta klettabelti í Öræfasveit var í brennidipli síðastliðið sumar og er nú þegar orðið næst stersta klifursvæði landsins, á eftir Stardaþsnúk. Þar eru

bæði boltaðar leiðir og leiðir sem tryggðar eru á hefðbundinn hátt. Fjölbreytni leiðanna er stórkostleg og nú þegar er þar úrvall glæsilegra leiða, bæði löðrétra og slútandi. Aðkoma og öll viðvöl á þessum slóðum er vægst sagt góð. Fjörtíu leiðir hafa þegar verið klifnar, þar af 24 sem farnar voru síðasta sumar. Er það líklega met á einu svæði hérlandis og munar þar um tæknivæðinguna sem hlaut af Ameríkuferð fjögurra Ísalpfélaga haustið 1991. Hér á eftir er stíklað á stóru en geta má þess að til stendur að gera leiðarvísi um svæðið fyrir næsta vor.

Fantasia (5.13) er erfiðasta klifurleið hérlandis. Björn Baldursson klifraði hana í júlf og náði þá langþráðu markmiði sínu. Leiðin er vestan megin í klettunum, á móts við enda flugbrautarinnar. Hún er um 15 m há eru erfiðustu hreyfingarnar í um 10-12 m háð. Purft Björn að sýna þar miklar jafnvægisínstir.

Snevarr og Guðjón Snær fóru nýja leið í Miðskjóli í sumar (6a/5.9).

SUÐURLAND

Pöstin

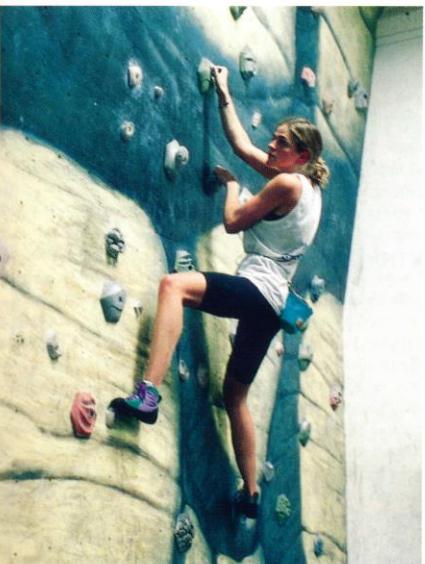
Ein ný leið var klifin í Pöstunum í sumar og er hún boltuð. Var hún nefnd Langiseli (5.10d, 25 m, FF: Björn Baldursson, Stefán S. Smárason, Páll Steinsson og Guðmundur Helgi Christensen).

SUÐVESTURLAND

Þó ekki hafi verið farmarnýjar leiðir í nágrenni Reykjavíkur, voru klifursvæðin mikil stunduð og mátti sjá þar mörg ný andlit.

Búahamarar

Fyrsta boltaða leiðin í Búahörmr er 50 m löng og liggur upp breiðan rauðleitan kant eða hrygg vinstra (vestan) við Flatnasa. Leiðin er tvær spannir með 14 boltum, gráðu 5.9 og 5.7. Á megintryggingarstöðum eru tvær boltar og er því hægt að síga niður leiðina að klifin loknu. Skemmtileg leið! Fyrst farin haustið 1991 af Snævarri Guðmundssyni og Páli Steinssyni en Snævarr kom boltunum fyrir seinni sama haust.

Elin Sigurðardóttir í klifurveggnum í World Class. Ljós. Páll Sveinsson.

Björn Baldursson í Hnappavallahömrum. Ljós. Páll Sveinsson.

VESTURLAND

Gerðuberg

Snaevarr Guðmundsson og Guðjón Snær Steindórsson fóru nýja leið í Gerðubergi (5.10+) síðastliðið sumar.

Snaevarr í boltuðu leiðinni vestan við Flatnasa í Búahömrum. Ljós. Páll Sveinsson.

NORBURLAND

Skinnhúfuklettur í Vatnsdal

Par gefst kostur á stórkemmtilegu klifi, setji menn ekki fyrir sig langan akstur til að njóta þess. Þarna var farin ein ný leið: Hiltibrandur (5.9, 20 m, FF: Björn Baldursson og Árni G.

Reynisson). Hafa nú verið boltaðar þarna níu leiðir.

Munkaþverá

Snemma sumars var fjölmennt í Munkaþverá og voru a.m.k. fjórar nýjar leiðir farnar. Þær eru Björn járhús (5.11b/c, 13 m, FF: Stefán S. Smárason og Björn Baldursson), Engin afsökun (5.10c, 13 m, FF: Björn Baldursson og Stefán S. Smárason), Víga-Glúmur (5.10a/b, 12 m, FF: Árni G. Reynisson og Björn Baldursson), Lausir steinar (5.8, 12 m, FF: Símon Halldórsson).

EVROPA 1992

Björn Baldursson og Stefán S. Smárason brugðu sér til Suður-Frakklands í apríl, og heimsóttu þar nokkur klifursvæði. Fyrst heimsóttu þeir eitt af fallegri klifursvæðum Frakka: Ceuse sem er í um 2.000 m hæð. Langur og strangur gangur að svæðinu gerir þó það að verkum að ekki er eins mikil aðsókn í það og önnur svæði. Flestar leiðirnar eru 25-30m á hæð og frekar í erfðanir kantinum. Þarna klifruðu þeir félagar nokkrar leiðir á bilinu 6a-7b+ (franskar gráður), þar á meðal var leiðin Super Mickey 7b+. Þá héldu þeir til Volx og klifruðu

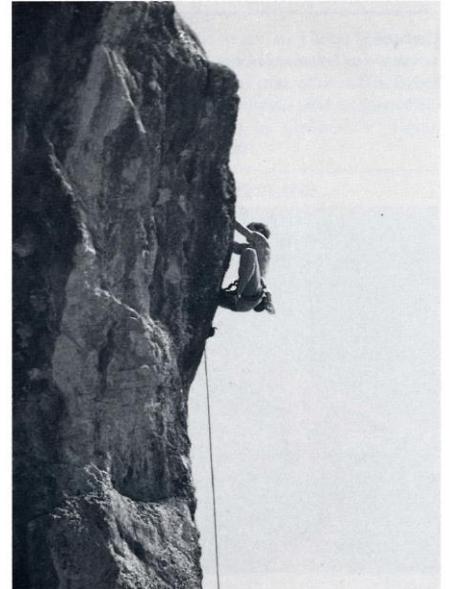
þar leiðir á bilinu 6b-7c (5.10b-5.12d). Þá héldu þeir til Orpierre og fóru þar leiðir frá 6b-7a. Leiðin lá síðan til Grenoble, lenthju þeir í miklum rigningum og héldu til Frankenjura í Pyskalandi. Klifu þeir þar margar leiðir, m.a. High Gravity „on sight“ (8+þýska gráðan) og Catching the Train (9 eða um 5.12d). Einnig fóru þeir félagar til Suður-Frankenjura þar sem klifrið einkenndist meira af lóðréttum veggjum. Héldu þeir þaðan heim eftir þriggja vikna ferð. Auk þess sem Stefán fór eina lengri leið í vegg fyrir ofan Arco sem heitir Colarid. Leiðina sem er um 200 m frá Stefán með þýskum félaga þeirra. Í Arco fylgdust þeir með klifurkeppni þar sem flestar stjórnunar voru mettar til leiks, m.a. Stefan Glowacs og Lynn Hill sem sigrúðu með glæsibrag. Síðan var halddi til Frakklands. Chateauvert er alveg nýtt svæði og þar sem enginn leiðarvíssir er til, áttu þeir félagar svolitíð erfitt með að átta sig á við hváða erfibleikagráður þeir voru að fast við. Við borgina La Ciofat er lítið sandsteinssvæði sem þeir heimsóttu. Flestar leiðirnar þar eru

búnar til með því að gera festur í bergið. Les Calanques er stórkostlegt svæði, þar er haegt að klifra og fá sér svo stuttan sundsprett á eftir. Í Cimai klifu þeir nokkrar leiðir á bilinu 6b-7b (5.10b-5.11d). Í Volx var fleiri leiðum bætt í safnið og voru þær á bilinu 6b-7b+(5.10b-5.12c). Ómbleze fóru þeir leiðir frá 6b-7a(5.10b-5.11d).—Ferðin varð síðan hálfendaslept sökum úthellisrigninga er herjuðu á Ervrópumenn.

Jón Geirsson og Snaevarr Guðmundsson fóru í hálfus mánaðar klifurferð um Frakland í maí. Þær byrjuðu á að fara í Verdon gljúfríð þar sem farnar voru þjáð 90-150 m háar 5-7 spanna leiðir af gráðu 6a+ og 7a+. Í suðurölpunum fóru þeir á tind sem heitir Tenailles (Töngin), 11 spanna klifurleid (TD+, 6a-7c). Á Prelles fóru Jón og Snaevarr síðan frábæra 150 m langa 7 spanna leið (6a-6c). Að auki heimsóttu þeir nokkur sportklifursvæði og klifruðu þar leiðir af gráðu 6a+ - 7b.

Frá Arco. Ljós. Björn Baldursson.

Frá Volx. Ljós. Árni Gunnar Reynisson.